

Interview met een jongere oudere: Jacob Bak

De meesten van u zullen hem zeker kennen. Een rijzige gestalte, vroeger kaarsrecht, als gevolg van een operatief foutje slecht bij stem, altijd in de beste stemming, altijd lekker gezellig kletsen en postzegelen! Juist ja, Jacob Bak. De man die alles, maar dan ook alles weet van *bromelia's*.

Zij postzegel enthousiasme stamt al van heel vroeger. Hij bewaarde de postzegels van zijn oma al, kunt u nagaan. Maar toen kwamen de werkende jaren. Dagen van 12 uur en weken van 60 uur en meer waren aan de orde van de dag. Maar hij piekerde daar niet over, hij ervoer zijn werk als hobby en wat voor een hobby! Maar tijd voor postzegelen was er never nooit. Zo ging dat vroeger en soms nog steeds. Pas na je pensioen kun je dan plotseling nog een serieuze eindsprint trekken met je hobby! Toen vader en broer mee gingen werken ontstond er wat tijd om onderling te verdelen. Zo had je toch vakantie. Maar dan nog betekent dat niet dat je alle tijd voor je postzegels hebt.

Het zal u niet verbazen dat de hobby van hem zich toespitste op het verzamelen van bromelia's. Dat is natuurlijk niet een specialisme waarmee je wanden vol stockboeken kunt vullen.

Wist u dat een ananas een van de bromelia's is? Een eetbare nog wel! Dus die valt binnen de range van bromelia's verzamelen.

Maar hij ontwikkelde een andere verzameling en wel een heeeeel spectaculaire speciale private verzameling: postzegels kopen als je een land bezoekt. Hij liet mij het een en ander zien en dan zie je toch echt iets heel bijzonders! Het is een verzameling die vooral binnen de familie het bezit ervan nastrevenswaardig maakt. Als gevolg van zijn unieke werk/hobby moest hij dikwijls naar

Zuid Amerika reizen. Kwam hij in Peru, met een reisje naar de Machu Picchu!, dan kocht hij enkele series in Peru. Thuis gekomen ordende hij de zegels, alsmede de foto's van de reis in afzonderlijke reisboeken en zie hoe leuk zulk een verzameling wordt. En nou doet zich het feit voor dat zijn vrouw en hij een voorliefde hadden voor wereldwijd cruisen. Al zacht wiegend legden ze aan in de meest afgelegen havens en op de mooiste plekken. En.....heerlijk voorzien van natje en droogje, al dromend van vreemde kusten en mensen, dobberden ze de wereld rond.

Maar vergeet even niet, dat voor de bloemen gingen bloeien, er heel wat werk was verzet daar in het meest zuidwestelijke puntje van Zaanstad, op de kop van Assendelft. Of is dat de start van Assendelft? Het betekende destijds om half zes opstaan en om zes uur 's avond weer binnen zijn. Je werkte nog gewoon op zaterdag! De eerste grote reis achter de bromelia's aan was in 1977, naar Noord- en Zuid-Amerika. Nou en sindsdien waren beiden niet meer te stoppen: Venezuela, Brazilië, Costa Rica, Equador, Peru, Argentinië, varen op de Amazone (ook op zoek naar vlinders!) enzovoort enzovoort. En zowel het leven met de bromelia's als het reizen smaakte alsmaar naar meer. Zo ontstond eens het idee met een Russische ijsbreker naar De Zuidpool te varen. Dit behoorde tot de meest fascinerende reizen. Die ontmoeting met de nieuwsgierige ezelspinguïns en andere pinguïnsoorten vergeet je never nooit! Je

zag de eerste zwemlessen van de jonkies onder het toezien en kritisch oog van pa en ma pinguin. Door de leren zwemmen raken die jonge dieren ook hun nestharen kwijt. Zelfs op Antarctica kon je postzegels scoren. De familie bezocht een doos Oekraïners bemand onderzoekstation. Daar konden ze enkele postzegels op enveloppen en kaarten plakken en die konden ze ter plekke posten. Dus zegels van de Oekraïne. En nu raden hoe lang de post er over deed om in Assendelft aan te komen. Juist ja, u raadt het al: ruim een jaar later. Maar de post was wel gebundeld in plastic. Alleen al daar dat schitterende kleurenpalet van de zon tegen de ijsbergen en het bleef de hele nacht licht! Ze reisden dus niet in de Arctische winter!.

Aangezien uw secretaris ook af en toe graag door het ruime sop dobert was hij een en al aandacht en vergat hij Jacob nogal eens te interviewen Hij zat aandachtig te luisteren en schreef niets op, ja kijk, zo werkt dat niet. Door een domme pech was zijn aorta gesprongen, maar net niet helemaal. Hij werd razendsnel opgenomen en behandeld waardoor alles met een sisser afliep, behalve voor een deel van de stembanden. Dat was wel jammer, want het spreken kost nu

meer energie . Doch de vreugde van het in leven blijven overwint alle andere dingen. Zonder een portie geluk vaart niemand wel! Zijn verzameling is eigenlijk geen thematische verzameling, het is meer een aangeklede reisgids, anders gezegd een filatelistisch

gestoffeerd reisverslag. Heel bijzonder, maar prachtig en een lust om eens in terug te bladeren. Ook voor de inmiddels rondkuierende kleinkinderen! Hij spreekt ook over zijn postzegelreisboeken. Op de Posthoornavonden scoort hij extra zegeltjes uit diverse stuiverboeken.

Daarnaast was hij jurylid van de 5-jaarlijkse Gentse Floralia bloementenstoonstelling. Een van de mooiste plantenshows, zo niet de mooiste, van Europa. Deze plantenshow in Gent is voor het eerst weer in 2015! Mocht u er zin in hebben om even te gluren bij onze zuiderburen, let u dan vooral op de overvloed aan azalea's en rhododendrons!

Tevens was hij ruim 25 jaar lid van de vaste keuringscommissie van de Koninklijke Maatschappij van tuinbouw en plantkunde. Daar werden en worden de grote Floriades beoordeeld. Die Floriades worden slechts eens in de 10 jaar georganiseerd en laat nou net in 2012 de Floriade in Venlo plaats vinden. De kabelbaan over het park is van de snelweg al te zien. Dus als u er zin in hebt, spaar komend jaar voor een dagje reizen naar de Floriade in Venlo.

Het mooiste in zijn verzameling is een oorkonde van de Olympische spelen in Peking uit 2008. U herinnert zich waarschijnlijk die sublieme opening en sluiting van die spelen: One World, one dream! Prachtig een oorkonde in een hele mooie geschenkverpakking opgerold. Met alle toen geldende mascottes erop. Een unieke oorkonde.

Hij begon halverwege de vorige eeuw om de bromelia's te introduceren en dat was een schot in de roos. Hij ontving daarvoor in 1985 een Koninklijke Onderscheiding wegens de uitstekend opgezette kwekerij en veredeling van bromelia's. En voor die kweek moest hij kennis en ook vaardigheden inkopen. En dat lukte gelukkig goed.

Zoon en dochter (!) namen de zaak over toen hij 65 werd. En toen kwamen de kleinkinderen. En die verdienden ook een veredeling, een nieuwe tak van sport. U begrijpt dat deze Hoornblazer alleen gevuld kan worden met de relaas van ons gewaardeerde lid, maar dat doen we niet. Immers we zijn een postzegelvereniging, niet dan!

Uw secretaris.